

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.539 van 22 november 1999
in de zaak A. 85.489/IX-1932.**

In zake : Boni BRANDS,
die woonplaats kiest bij
advocaat Ph. VANDE CASTEELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Vossendreef 6/8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landsverdediging.

DE wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Boni BRANDS op
17 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen
van de tenuitvoerlegging van :

- "- de beslissing van 1 juli 1999 van de Deliberatiecommissie van de 'Koninklijke Militaire School - 2de jaar Alle Wapens - 1ste Sessie' (1998-1999), waarbij verzoeker «definitief mislukt» wordt verklaard;
- de beslissingen van 9 juli 1999, waarbij o.m. de hoedanigheid van kandidaat-beroepsofficier (afgekort : KBO) ontnomen wordt, waarbij de aanstellingen in de graad van korporaal, sergeant en adjudant ingetrokken worden en waarbij de dienstneming verbroken wordt;
- de voorafgaandelijke beslissing van 28 juni 1999 om aan verzoeker een kwotering voor karakteriële hoedanigheden van 8,24/20 voor het academiejaar 1998-1999 toe te kennen";

Gezien het verzoekschrift dat Boni BRANDS op
17 juli 1999 heeft ingediend om als voorlopige maatregel
te horen bevelen :

"verzoeker toe te laten tot het volgen (van) de cursussen en praktische werken aan de 1ste licentie (1999-2000) van de Koninklijke Militaire School - Divisie Alle Wapens";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 september 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Ph. VANDE CASTEELE, die verschijnt voor verzoeker, en van majoor-jurist-administrateur R. GERITS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 19 augustus 1997 neemt verzoeker dienst voor de duur van vijf jaar als kandidaat-beroepsofficier

bij de Landmacht (Alle Wapens) en wordt hij toegelaten tot de Koninklijke Militaire School in de hoedanigheid van leerling.

1.2. Op 28 juni 1999 ondertekent verzoeker de beoordeling van zijn karakteriële hoedanigheden met betrekking tot het academiejaar 1998-1999. Verzoeker wordt beoordeeld over 11 criteria op 10 punten. Hij behaalt voor twee criteria de score 5/10, en voor negen criteria de score 4/10. Na de toepassing van een wegingscoëfficiënt behaalt hij een totaal van 8,24/20. Als commentaar wordt op het beoordelingsformulier vermeld :

"Moet vooral strikter werken en minder nonchalance aan de dag leggen.

Door zijn houding zet hij soms zelf zijn kleine tekortkomingen in een fel daglicht.

Legt dikwijls sceptische verklaringen af om zich te verantwoorden.

Na vele verwittigingen vertoonde hij geen verbetering qua inzet en motivatie; hij kent zijn rechten maar vergeet soms zijn plichten en vooral zijn verantwoordelijkheden.

Het is een echte plantrekker!";

Dit is de derde bestreden akte.

1.3. Op 1 juli 1999 beslist de deliberatiecommissie dat verzoeker definitief mislukt is : hij bezit onvoldoende professionele en karakteriële hoedanigheden. Het proces-verbaal van de zitting luidt als volgt :

"1. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE

Zie bijlage A.

2. MOTIVATIE IN RECHTE

a. Art 56 en 70 van het KB van 11 Aug 94 betreffende de werving en de vorming van de kandidaatmilitairen van het actief kader

b. Art 61 tot 65 van het KB van 14 Nov 68 betreffende de organisatie van de Koninklijke Militaire School

c. Art 7 en 8 van het MB van 20 Feb 75 betreffende de organisatie van de Koninklijke Militaire School

d. KB van 16 Nov 98 houdende de gegevens over de beoordeling van de hoedanigheden van de

- kandidaten van de Koninklijke Militaire School
- e. Art 8 van het KB van 13 Nov 91 over de beoordeling van de karakteriële hoedanigheden van een kandidaat-officier
3. MOTIVATIE IN FEITE
Heeft geen 50 % behaald voor de vakken hieronder vermeld :
- a. Professionele hoedanigheden : 5 MISLUKKINGEN
- b. Karakteriële hoedanigheden : MISLUKT
4. HOREN VAN DE KANDIDAAT
De kandidaat heeft niet gevraagd om gehoord te worden door de commissie.
5. BESLISSING : DEFINITIEF MISLUKT. Bezit onvoldoende professionele en karakteriële hoedanigheden.
6. MOTIVATIE
- a. In feite : Zie bijlage B.
- b. In rechte : Zie punt 2. a, b, c, d en e
7. BIJLAGEN : A. Samenstelling van de commissie
B. Motivatie
- De bij het proces-verbaal gevoegde 'motivatie in feite' luidt als volgt :
- 'Kandidaat officier BRANDS Boni heeft onvoldoende cijfers behaald in professionele en in karakteriële hoedanigheden.
- PROFESSIONELE HOEDANIGHEDEN
- KAND Offr BRANDS heeft volgende resultaten geboekt : 9,79; 9,58; 9,64; 8,14; 5,75 respectievelijk in de vakken OM701, PS701, EL701, TW701 en MM701.
- Deze resultaten betekenen een uitsluitingscijfer.
- Belanghebbende bezit dus onvoldoende professionele hoedanigheden volgens Ref a en d.
- KARAKTERIELE HOEDANIGHEDEN
- Kand Offr BRANDS heeft een resultaat van 8,24/20 in karakteriële hoedanigheden die op basis van het rooster over de beoordeling van een kandidaat officier werden gerekend.
- De elementen aangehaald in het dossier dat voorgelegd werd aan de beoordeling van de commissie weerspiegelen het onvoldoende cijfer dat aan de kandidaat werd toegekend.
- Deze kandidaat officier bezit onvoldoende karakteriële hoedanigheden volgens Ref a, d en e''.

Dit is de eerste bestreden akte.

- 1.4. Met een nota van 9 juli 1999 meldt de Chef van de Generale Staf, per order luitenant-kolonel

MAB B. VANDEN STEENE van de Divisie Personeel, aan de Commandant van de Koninklijke Militaire School dat verzoeker van rechtswege de hoedanigheid van kandidaat-beroepsofficier verliest op 12 juli 1999 omdat de deliberatiecommissie, gehouden in de Koninklijke Militaire School op 1 juli 1999, beslist heeft, dat hij definitief mislukt is wegens onvoldoende professionele en karakteriële hoedanigheden. Op 12 juli 1999 wordt de dienstneming van verzoeker als kandidaat-beroepsofficier, ondertekend op 19 augustus 1997, van rechtswege verbroken, worden de aanstellingen in de graad van korporaal, sergeant en adjudant van rechtswege ingetrokken. Verzoeker is niet onderworpen aan enige militieverplichting krachtens de wet van 31 december 1992 tot wijziging van de dienstplichtwetten.

Dezelfde dag nog ondertekent verzoeker de nota van 9 juli 1999 voor kennisneming.

Dit is de tweede bestreden beslissing;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert, eerste onderdeel, schending van de formele motiveringsplicht en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

tweede onderdeel, machtsoverschrijding en onwettige motieven, evenals schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel;
derde onderdeel, schending van de artikelen 61 en 64 van het koninklijk besluit van 14 november 1968 betreffende de organisatie van de Koninklijke Militaire School; dat hij argumenteert als volgt :

"De feiten

1.a. Op 1 februari 1999 verkrijgt verzoeker een beoordeling voor de karakteriële hoedanigheden in de vormingsfase betiteld : «1Sem 1 Semester 98-99»; het resultaat is «10,24/20». De commentaar luidt : «er is een zekere positieve evolutie merkbaar. Dient nog te werken aan zijn uitstraling. Geeft regelmatig een futloze indruk.»

Op 2 april 1999 verkrijgt verzoeker een beoordeling voor de karakteriële hoedanigheden in de vormingsfase, betiteld «B Cdo Mar 99» en ingericht in het Trainingscentrum Para-Commando (TrC); het resultaat is «10,64/20». De commentaar luidt : «Heeft het B Brevet behaald. Ondergaat de gebeurtenissen, geeft een futloze indruk.»

Op 28 juni 1999 verkrijgt verzoeker een beoordeling voor de karakteriële hoedanigheden in de vormingsfase «Academiejaar 98-99»; het resultaat is «8,24/20». De rubriek «commentaren» stelt :

«Moet vooral strikter werken en minder nonchalance aan de dag leggen.

Door zijn houding zet hij soms zelf zijn kleine tekortkomingen in een fel daglicht.

Legt dikwijls sceptische verklaringen af om zich te verantwoorden.

Na vele verwittigingen vertoonde hij geen verbetering qua inzet en motivatie; hij kent zijn rechten maar vergeet soms zijn plichten en vooral zijn verantwoordelijkheden.

Het is een echte plantrekker.»

2.a. Uit de puntenlijsting, voorgelegd aan verzoeker op 28 juni 1999, blijkt dat zijn «eind-»kwotatie voor de karakteriële hoedanigheden 8,24/20 beloopt : dit is kennelijk het cijfer, toegekend voor de laatste semestriële beoordeling.

2.b. Uit de «Bijlage A» aan de (eerste) bestreden beslissing blijkt dat zetelt als Studiedirecteur en Voorzitter een hoofdofficier, nl. Kapitein ter Zee VERMAERE.

Bijlage B aan het instrumentum van de (eerste) bestreden akte luidt verder :

«Motivatie in feite

KBO BRANDS heeft onvoldoende cijfers behaald in professionele hoedanigheden en in karakteriële hoedanigheden.

Professionele hoedanigheden

(...) heeft volgende resultaten geboekt : 9,79; 9,58, 9,64; 8,14; 5,75 resp. in de vakken OM701, PS701, EL701, TW701 en MM701.

Deze resultaten betekenen een uitsluitingscijfer. Belanghebbende bezit dus onvoldoende professionele hoedanigheden volgens ref a en d.

Karakterieële hoedanigheden

(...) heeft een resultaat van 8,24/20 in karakterieële hoedanigheden die op basis van het rooster over de beoordeling van een kandidaat officier werden gerekend.

De elementen aangehaald in het dossier dat voorgelegd werd aan de beoordeling van de commissie weerspiegelen het onvoldoende cijfer dat aan de kandidaat werd toegekend.

Deze kandidaat officier bezit onvoldoende karakterieële hoedanigheden volgens Ref a, d en e.»

2.c Op 6 juli 1999 wordt verzoeker in bezit gesteld van een «getuigschrift eind academiejaar - uitslag». Het resultaat voor het vak OM701 is verbeterd : het werkelijk resultaat van 10,07/20 wordt immers aldaar vermeld.

Verzoekers beoordeling van het aangevoerde middel
1ste onderdeel : formele motiveringsplicht

3.a Het doel van de formele motiveringsplicht is «de rechtsbeschermende functie in het kader van een behoorlijke rechtsbedeling». «De wetgever hoopte dit soort (nvdr: blinde) beroepen te kunnen verminderen. Het hoofddoel van de wet is dan ook ongetwijfeld de informatie van de bestuurde. (...) Indien de bestuurde toch een beroep wil instellen is hij beter gewapend en kan hij met kennis van zaken zijn kansen afwegen en zijn rechtsmiddelen voorbereiden».¹

3.b De deliberatiecommissie vermeldt ondermeer : «deze resultaten betekenen een uitsluitingscijfer». Uit geen enkel (aan verzoeker) medegedeeld document blijken evenwel welke preciese «uitsluitingscijfers»² gehanteerd werden.

De deliberatiecommissie vermeldt ook dat ze haar beslissing neemt «op basis van het rooster over de beoordeling van een kandidaat officier». Het document, aan verzoeker medegedeeld, vermeldt niet de oorsprong van dit document : in welk K.B., M.B. of

¹ I. OPDEBEEK en A. COOLSAET, Formele motivering van bestuurshandelingen, Die Keure, 1999, p. 6, n° 6.

² Het zijn uiteraard niet de cijfers, die de bevoegdheid tot optreden van de deliberatiecommissie staven, d.w.z. in concreto één of meerdere onvoldoende resultaten behaald hebben (d.w.z. minder dan 50 %). Zoniet zou de commissie overigens een gebonden bevoegdheid hebben en zou de vraag rijzen naar de zin van het optreden van de deliberatiecommissie.

reglement werd zulks opgenomen en wie heeft het uitgevaardigd? Wanneer werd het gepubliceerd?

3.c Verzoeker kan zich bijgevolg niet voor de Raad van State met kennis van zaken weren, nu hij noch over de mogelijkerwijze gehanteerde «uitsluitingscijfers» beschikt noch de (reglementaire) oorsprong van het gehanteerde rooster kent. De formele motivering in feite en in rechte is dus onvoldoende om een verzoekschrift met volledige kennis van zaken op te stellen.

De mogelijke omstandigheid dat desgevallend deze gegevens a posteriori worden neergelegd in het administratief dossier - of vooreerst nog opgesteld worden - is terzake des te minder dienend en relevant dat verzoeker het schorsingsverzoek - dat zich niet leent tot een schriftelijke aanvulling ter zitting - niet met kennis van zaken kan opstellen.

3.d De motivering in feite is verder des te minder afdoende dat verweerster ook niet motiveert waarom verzoeker zelfs geen tweede zittijd verkrijgt voor enige vakken (hetgeen wel het geval is voor KBO VAN THYGHEM, die 5 onvoldoende academische resultaten had) noch opgenomen wordt in de volgende promotie.

2de onderdeel

4.a De ratio legis van een deliberatiezitting is dat de betrokken leden van de deliberatiecommissie geacht worden om enkel met gedegen kennis van zaken een oordeel uit te spreken over de leerlingen; deze evidente vereiste wordt bevestigd door de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief het zorgvuldigheidsbeginsel. Het neergelegd dossier moet uiteraard volledig zijn.

4.b De deliberatiecommissie heeft haar oordeel gevormd o.m. op grond van de vaststelling dat verzoeker «5 mislukkingen» had op academisch gebied. Het behoeft geen nadere uitleg dat de commissie hieromtrent onzorgvuldig werd ingelicht: verzoeker was immers wel meteen geslaagd voor de cursus MM701.

Besluit: louter om deze reden dient de (o.m. eerste) bestreden beslissing vernietigd te worden; het is overigens niet aangetoond dat de commissie dezelfde beslissing zou genomen hebben indien ze op de hoogte zou gebracht zijn geweest van de exacte resultaten. Men verwijze in concreto zelfs naar KBO VAN THYGHEM, die 5 onvoldoende academische resultaten had (nl. 9 - 9 - 5 - 6 - 7 of 9 - 9 - 6 - 7 - 8) en in tweede zittijd 3 herexamens moet afleggen.

4.c Het niet voldoen aan welbepaalde cijfers impliceert enkel dat de commissie geadiëerd wordt in globo en dat ze zich een zelfstandig oordeel vormt in globo. Men dient zich dus rekenschap te geven dat bij de beoordeling van de «karakterieële hoedanigheden» de «intellectuele capaciteiten» - en meer algemeen de resultaten van de academische vorming - ook aan bod

komen, evenals overigens de (voor verzoeker keurige) militaire en fysieke vaardigheden.

Anders gezegd, de verschillende aspecten zijn niet hermetisch afgesloten, de ene ten aanzien van de andere. M.a.w. het verweer dat het niet voldoen aan de «karakteristieke vereisten» op zich zou volstaan om de discussie van de «academische vorming» irrelevant te maken faalt.

Bovendien toont verzoeker infra zelfs aan dat de beoordeling van de «karakteristieke gegevens» zelfs op zich onwettig en onzorgvuldig is geweest.

5.a Verder : het oproepingsblad voor de verschijning voor de deliberatiecommissie stelt (punt 11) : «de commissie kan zich laten leiden door de gegevens zoals die blijken uit uw dossier, in het bijzonder uw strafblad, individuele fiche ...». In de eerste bestreden akte stelt de deliberatiecommissie op 1 juli 1999 : «De elementen aangehaald in het dossier dat voorgelegd werd aan de beoordeling van de commissie weerspiegelen het onvoldoende cijfer dat aan de kandidaat werd toegekend».

De vraag rijst evenwel : wat houdt het «dossier» in ?

5.b Verzoekers «individuele fiche» vermeldt voor het jaar 1997-98 een tiental feiten. Deze fiche wordt nadien aangevuld¹ met de volgende 2 feiten :

«22/10/98 Heeft zich vrijwillig ingeschreven voor de oefening hindernispiste.

30/10/98 Slechte resultaten op de testen Recht en Wiskunde waarvan MM701 : 01/20. Hij kreeg 2 consignes als studiemaatregel op Di en Wo 03-04 Nov 98»

Uiteraard is enkel het 2de feit enigszins nadelig; dit neemt niet weg dat gunstige feiten ook niet uit de beoordeling mogen worden weggelaten, zeker indien ze bovendien op de individuele fiche opgetekend werden.

5.c Een andere «individuele fiche LL-Offr / Fiche individuelle EL-Offr» is ook opgenomen in verzoekers «dossier»; het vermeldt 3 andere feiten, opgetekend door «1 SM VANDERVEE». Aangenomen moet worden dat de commissie er rekening mee gehouden heeft.

Deze feiten zijn evenwel niet gedagtekend, zodat prima facie hun preciese datum niet kan bepaald worden. Nader bekeken, dagtekenen deze opgetekende feiten evenwel van de periode in het Paaskamp 1998 en behoren ze dus hoe dan ook tot het (met vrucht afgesloten) 1ste academiejaar (1997-1998) toe; 1SM VANDERVEE was hierbij verzoekers peletonscommandant.

¹ Op verzoekers afschrift wordt een feit van 04/02/98 vermeld : «Nog in bed op 040630 Feb 98». Dit feit dagtekent kennelijk van voor het academiejaar 1997-1998.

5.d Verzoekers strafblad vermeldt in fine «militaire tucht-straffen» als volgt :

- 21 Oct 98 : 2 consignes
- 17 Nov 98 : 3 consignes
- 24 Nov 98 : 3 consignes
- (10?) Mei 99 : 2 consignes

5.e Voor zulke gegevens en gedrag werd aan verzoeker in globo een beoordeling van 10,24/20 na het eerste semester verleend.

5.f Verzoeker ziet dan ook niet in - en het door de deliberatiecommissie gehanteerde dossier toont verder kennelijk evenmin aan - waarom verzoeker 4 maanden later plots inzake «karakterieële hoedanigheden» het «globaal cijfer 8,24/20» verkrijgt, hetgeen een beduidende vermindering inhoudt voor alle beoordeelde rubrieken ten belope van «gemiddeld» 2 punten,

dit terwijl

- (i) de «eerste» individuele fiche zelfs geen nieuw feit in het tweede semester vermeldt; dat hierbij ook dient gewezen te worden dat verzoekers aanvankelijk slecht resultaat voor het vak «recht» verbeterd werd en dat de resultaten voor het vak MM701 voor betwisting vatbaar zijn, de praktische werken zijnde onderwezen door een nederlandsonkundig officier (zie infra, middel 3);
- (ii) de niet-gedagtekende feiten op de «tweede» individuele fiche enkel van het Paaskamp 1998 dateren, d.w.z. voor het tweede academiejaar;
- (iii) het strafblad slechts één enkele kleine consigne optekent voor het tweede semester;
- (iv) een eerste beoordeling na het 1ste semester 10,24/20 als resultaat oplevert en hierbij ook een «zekere positieve evolutie» noteert;
- (v) een tweede tussentijdse beoordeling voor het B Cdo-brevet 10,64/20 verleent;
- (vi) verzoekers inzet en prestaties op militair en sportief gebied zonder meer uitstekend zijn (16,12 - 19,6 en 16 telkenmale op 20) en kennelijk boven het gemiddelde van de promotie gelegen is;
- (vii) verzoekers academisch gemiddelde de 12/20 overstijgt;

5.g Men ziet dit des te minder in dat het globale cijfer van 8,24/20 - beschouwd als «eindcijfer» in feite zelfs een waarde van 6,24/20 voor het tweede semester vertolkt en dus een enigmatische verlaging van 4/20 inhoudt (nl. 10,24 - 6,24) : het cijfer van «8,24/20» is immers prima facie voor het volledige academische jaar verleend en vertolkt dus het gemiddelde van 10,24/20 (eerste semester) en 6,24/20 (tweede semester).

Indien verweerster nu plots zou aanvoeren dat het resultaat van 8,24/20 enkel voor het tweede semester

zou gelden, neemt dit op zich niet weg dat er sprake is van machtsoverschrijding. Er staat immers vast dat :

- (i) de vermindering van 2/20 voor het «tweede» semester niet verklaarbaar is; het dossier vertolkt immers enkel een verhoging van verzoekers vaardigheden;
- (ii) het cijfer van 8,24/20 dat op zich fout is, vermits - in die hypothese - een zorgvuldig bestuur die cijfers van beide semesters zou samengevoegd hebben.

6. Tenslotte : de aantijgingen, opgenomen a posteriori in de thans voorgestelde formele motivering¹, worden in casu zelfs geenszins gestaafd door het «dossier».

Meer nog : de aangekondigde positieve evolutie na de beoordeling van het 1ste semester wordt niet tegengesproken door het dossier, opgemaakt op het einde van het tweede semester, zodat verzoekers globale beoordeling redelijkerwijze zelfs de (aanvankelijke) 10,24/20 had moeten (kunnen) overschrijden.

7.a Besluit : de beoordeling van de karakteriële hoedanigheden is niet enkel onredelijk en tart elke verbeelding, ze is ook onzorgvuldig opgesteld.

Zowel de «eind-(?)»-beoordeling van 28 juni 1999 als de andere bestreden akten zijn behept met machtsoverschrijding.

7.b Verweerster zou hierbij tevergeefs aanvoeren dat verzoeker deze beoordeling getekend heeft en dat hij hiermede zijn onvoorwaardelijk akkoord zou gegeven hebben. Dit mogelijk verweer faalt om minstens twee fundamentele redenen :

- de betekening van de karakteriële hoedanigheden is geschied op 28 juni 1999, d.w.z. op de valreep. Het is dan ook niet vanzelfsprekend dat verzoeker een keurig verweer zou kunnen indienen, des te meer dat men in het militair systeem uitgenodigd wordt om niemand tegen het hoofd te stoten en dat het nooit uitgesloten zou zijn dat men gedelibereerd wordt, indien men zwijgzaam blijft ...

¹ Met name :
«Moet vooral strikter werken en minder nonchalance aan de dag leggen.
Door zijn houding zet hij soms zelf zijn kleine tekortkomingen in een fel daglicht.
Legt dikwijls sceptische verklaringen af om zich te verantwoorden.
Na vele verwittigingen vertoonde hij geen verbetering qua inzet en motivatie; hij kent zijn rechten maar vergeet soms zijn plichten en vooral zijn verantwoordelijkheden.
Het is een echte plantrekker.»

- de noot (2) stelt : «de leerling moet eigenhandig de datum vermelden en de tekst «voor gezien» aanbrengen. Deze uitdrukking houdt niet in dat betrokkene zich neerlegt bij het toegekend resultaat».

3de onderdeel

8.a Uit de overwegingen (supra) van het tweede onderdeel blijkt dat de deliberatiecommissie haar bevoegdheid, ontleend aan de art. 61 en 64§1 van het K.B. van 14 november 1968, niet terdege uitgeoefend heeft. Ook deze bepalingen zijn geschonden.

8.b Inzoverre de gehanteerde «uitsluitingscijfers» deze cijfers zijn, die bedoeld zijn in art. 61 van het K.B. van 14 november 1968 - hieromtrent is de formele motivering zwijgzaam (zie eerste onderdeel) -, miskent de deliberatiecommissie haar bevoegdheid. Immers, deze cijfers - ten deze resultaten minder dan 50 % - vormen enkel de ontvankelijkheidsvereisten van het optreden van de commissie. In dat geval is art. 61 miskend en is er sprake van machtsoverschrijding.

9.a Het art. 109 van het K.B. van 11 augustus 1994 bepaalt verder dat het art. 64 van het K.B. van 14 november 1968 volgt gewijzigd wordt :

«Art. 64§2 De deliberatiecommissie bestaat uit de volgende personen :

- 1° de directeur van de studies, voorzitter;
- 2° de directeur van de opleiding;
- 3° de promotiecommandant;
- 4° de titularissen van alle cursussen; alleen de titularissen van het academiejaar waarover beraadslaagd wordt zijn evenwel stemgerechtigd;
- 5° (...).

9.b Er is dienaangaande een andere vorm van machtsoverschrijding vast te stellen m.b.t. de onregelmatige samenstelling ¹ van de commissie, omdat

¹ In een arrest nr. 77.267 van 30 november 1998 (VAN HESPEN t. Landsverdediging; IX-1.362) heeft de Raad van State weliswaar - enkel prima facie - geoordeeld (p. 27/29) «dat de formele motiveringsplicht in elk geval niet wordt geschonden doordat verzoeker niet op de hoogte zou zijn gesteld van de samenstelling van de deliberatiecommissie, doordat hij niet beschikt over een afschrift van de notulen van de deliberatievergadering». De vraag kan dus wellicht rijzen of verzoeker ook grieven ten aanzien van de samenstelling van een deliberatiecommissie op rechtmatige wijze kan opwerpen. Verzoeker stelt te dezen dat zulke informatie toch wel belangrijk is. Hij merkt overigens op dat in de huidige formele motivering de verwerende partij deze informatie wel onthuld heeft; verzoeker kan dus nu hieromtrent wel een duidelijke grief opwerpen.

de benoeming van de zetelende Voorzitter van de Deliberatiecommissie, met name de Studiedirecteur L. VERMAERE, alleszins niet tegenstelbaar is aan verzoeker; het Belgisch Staatsblad vermeldt - tot heden - generlei K.B. in die zin";¹

1.2.1. Overwegende dat het eerste onderdeel van het eerste middel blijkbaar alleen betrekking heeft op de eerste bestreden beslissing van 1 juli 1999, dit is de beslissing van de deliberatiecommissie van de Koninklijke Militaire School om verzoeker "definitief mislukt" te verklaren in het tweede jaar Alle Wapens (academiejaar 1998-1999); dat in de nota van 28 juni 1999 waarmee luitenant SNELDERS, promotiecommandant van verzoeker, aan verzoeker zijn resultaten voor het academiejaar 1998-1999, tweede studiejaar, meedeelt en in de bestreden beslissing van de deliberatiecommissie van 1 juli 1999 wordt verwezen naar het koninklijk besluit van 16 november 1998 tot vaststelling voor het academiejaar 1998-1999 van het reglement houdende de gegevens voor de beoordeling van de hoedanigheden van de kandidaten in de Koninklijke Militaire School en het programma van de cursussen van de polytechnische afdeling en van de afdeling alle wapens; dat dit koninklijk besluit van 16 november 1998 werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 18 november 1998; dat bij de aanvang van het reglement wordt bepaald dat het uitsluitingscijfer voor iedere cursus wordt vastgesteld op 50 % (B.S. van 16 november 1998, tweede uitgave, blz. 40326); dat de verwerende partij er in haar nota met opmerkingen

¹ Verwerende partij wordt hierbij uitdrukkelijk uitgenodigd om de publicatiedata in het Belgisch Staatsblad aan te geven van de opeenvolgende benoemingen tot Studiedirecteur - met melding van de datum en het nr. van het K.B. -. De benoeming van de voorgaande studiedirecteurs - nl. Professor JACQUES, MEYSMANS en GENNART - werden aldus vermeld in het Staatsblad, zo menen enkele KMS- ingewijden toch te kunnen herinneren.
Zo verwerende partij dit niet spontaan uitvoert, dringt zich een onderzoeksmaatregel op.

terecht op wijst dat het niet kan betwijfeld worden dat verzoeker weet wat een uitsluitingscijfer is; dat, in zijn verzoekschrift tot schorsing (blz. 4, punt II) verzoeker naar genoemd koninklijk besluit van 16 november 1998 verwijst; dat er derhalve niet kan betwijfeld worden dat dit reglement hem bekend is; dat, wat betreft de beoordeling van de karakteriële hoedanigheden van verzoeker de deliberatiecommissie in haar formele motivering van de beslissing van 1 juli 1999 uitdrukkelijk heeft verwezen naar "het rooster over de beoordeling van een kandidaat officier"; dat dit beoordelingsrooster wordt opgenomen in het reglement gevoegd bij het koninklijk besluit van 16 november 1998 (B.S. van 16 november 1998, tweede uitgave, blz. 40369); dat ook in de bijlage bij het koninklijk besluit van 13 november 1991 tot bepaling van de regels die gelden bij de beoordeling van de karakteriële hoedanigheden van een kandidaat-militair van het actief kader of van een dienstplichtige, kandidaat-reserveofficier of kandidaat-reserveonderofficier het beoordelingsrooster wordt opgenomen; dat naar genoemd koninklijk besluit van 13 november 1991 wordt verwezen in de nota van 28 juni 1998 en in het proces-verbaal houdende de beslissing van de deliberatiecommissie van 1 juli 1999; dat er derhalve kan worden aangenomen dat verzoeker de reglementaire oorsprong van dit beoordelingsrooster kent; dat verzoeker dus kennis heeft van de gehanteerde "uitsluitingscijfers" en van de reglementaire oorsprong van het gehanteerde beoordelingsrooster; dat de deliberatiecommissie in de eerste bestreden beslissing van 1 juli 1999 beslist heeft dat verzoeker onvoldoende professionele en karakteriële hoedanigheden bezit; dat in de formele motivering van deze beslissing van 1 juli 1999 uitdrukkelijk wordt verwezen naar artikel 8 van genoemd koninklijk besluit van 13 november 1991; dat in artikel 8, § 3, van het koninklijk besluit van 13 november 1991, onder meer, wordt bepaald dat indien de deliberatiecommissie de ongunstige beoordeling (van de karakteriële

hoedanigheden) bevestigt, de kandidaat als definitief mislukt wordt beschouwd; dat op deze grond alleen verzoeker door de deliberatiecommissie als definitief mislukt kon worden aangemerkt; dat zelfs indien de deliberatiecommissie zou beslist hebben dat verzoeker herexamens mocht afleggen in een tweede zittijd - quod non - en hij deze met succes zou afleggen, dan nog bezit verzoeker niet de vereiste karakteriële hoedanigheden; dat hij in die hypothese, op grond van artikel 8, § 3, van het koninklijk besluit van 13 november 1991, nog steeds als definitief mislukt dient te worden beschouwd; dat in de formele motivering van de bestreden beslissing van 1 juli 1999 tevens wordt verwezen naar artikel 8 van het ministerieel besluit van 20 februari 1975 betreffende de organisatie van de Koninklijke Militaire School; dat luidens artikel 8 van dit ministerieel besluit van 20 februari 1975 verzoeker om te slagen voor een studiejaar, gelijktijdig aan de volgende voorwaarden dient te voldoen :

1° een totaal cijfer van tenminste tien op twintig behalen zowel voor militaire vorming als karakteriële geschiktheid en voor fysieke geschiktheid;

2° een cijfer van tenminste tien op twintig behalen voor elke cursus of cursusgroep en voor het eindwerk;

dat artikel 54, § 1, van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 betreffende de werving en de vorming van de kandidaat-militairen van het actief kader bepaalt, onder meer, dat de kandidaat om te slagen in een deel van een periode van de vormingscyclus, zowel wat de professionele hoedanigheden als wat de fysieke hoedanigheden en de karakteriële hoedanigheden betreft, dient te slagen, dit is wat de professionele en karakteriële hoedanigheden betreft minstens de helft van de punten behalen; dat aangezien verzoeker door de deliberatiecommissie als definitief mislukt werd beoordeeld voor de karakteriële hoedanigheden hij derhalve niet meer kan slagen, zelfs niet indien hij zou slagen in één of meerdere herexamens; dat artikel 77 van het genoemd konink-

lijk besluit van 11 augustus 1994 bepaalt, onder meer, dat de aanhechting van een kandidaat aan een latere promotie wordt beslist door de deliberatiecommissie en dat deze beslissing slechts toepasselijk is op een kandidaat waarvan enkel de professionele hoedanigheden als onvoldoende beoordeeld worden; dat op grond van deze bepaling verzoeker derhalve evenmin kon aangehecht worden aan een latere promotie vermits ook zijn karakteriële hoedanigheden door de deliberatiecommissie als onvoldoende werden beoordeeld; dat zodra de deliberatiecommissie de ongeschiktheid van verzoeker op karakterieel vlak had vastgesteld er in rechte maar één beslissing meer mogelijk was, met name de definitieve mislukking; dat in die omstandigheden de deliberatiecommissie niet uitdrukkelijk diende te motiveren waarom geen andere beslissing werd genomen, inzonderheid zij niet diende te motiveren waarom verzoeker geen tweede zittijd werd toegekend en waarom hij evenmin werd opgenomen in een latere promotie; dat, wat de vergelijking betreft die verzoeker maakt met kandidaat-beroeps-officier VAN THYGHEM, die ondanks vijf mislukkingen op academisch vlak toch aan een tweede zittijd mocht deelnemen, dient te worden vastgesteld dat de deliberatiecommissie met betrekking tot deze kandidaat enkel delibereerde en een beslissing nam over de professionele hoedanigheden (drie herexamens); dat de karakteriële hoedanigheden van VAN THYGHEM geen voorwerp van delibereatie waren; dat de formele motivering van de bestreden beslissing van 1 juli 1999 als "afdoende" in de zin van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 kan worden aanmerkt; dat het eerste onderdeel van het eerste middel niet ernstig is in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

2.1.2.2. Overwegende dat het tweede onderdeel van het eerste middel blijkbaar betrekking heeft op de eerste bestreden beslissing van 1 juli 1999, dit is de beslissing van de deliberatiecommissie van de Koninklijke

Militaire School om verzoeker "definitief mislukt" te verklaren in het tweede jaar Alle Wapens (academiejaar 1998-1999), en op de derde bestreden beslissing, dit is de beoordeling van 28 juni 1999 van zijn karakteriële hoedanigheden met betrekking tot het academiejaar 1998-1999; dat verzoeker stelt dat het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel geschonden zijn, ten eerste, omdat hij meteen geslaagd is voor de cursus MM701, ten tweede, omdat hij meent meer dan 8,24 op 20 te verdienen voor de beoordeling van de karakteriële hoedanigheden; dat uit het administratief dossier, inzonderheid de bijlage gevoegd bij de nota van 28 juni 1999 waarmede zijn onvoldoende resultaten werden meegedeeld door zijn promotiecommandant, de bijlage B bij het proces-verbaal van de deliberatiecommissie van 1 juli 1999 en het getuigschrift van 6 juli 1999 blijkt dat verzoeker voor de cursus MM701 (integraalrekenen en differentiaalproblemen) 5,75 op 20 behaalde; dat om te slagen in de cursus MM701 verzoeker evenwel 10 op 20 diende te behalen; dat verzoeker zich derhalve vergist wanneer hij stelt dat hij "meteen geslaagd (was) voor de cursus MM701"; dat indien verzoeker alsnog zou argumenteren dat hij zich vergiste in zijn verzoekschrift tot schorsing door te verwijzen naar zijn cijfer voor de cursus MM701 maar zou aanvoeren dat hij een andere cursus zou beogen, dient te worden vastgesteld dat uit de reglementaire bepalingen vermeld in de bespreking van het eerste onderdeel, inzonderheid het koninklijk besluit van 16 november 1998 en artikel 8 van het ministerieel besluit van 20 februari 1975, blijkt dat een onvoldoende cijfer van één cursus reeds voldoende is om definitief te mislukken; dat gelet op het onvoldoende resultaat van verzoeker voor de karakteriële hoedanigheden, de rechtmatigheid van de bestreden beslissing van de deliberatiecommissie niet wordt aangetast indien zij andere, dit is betere, resultaten zou hebben in aanmerking genomen voor de academische vorming; dat de verwerende partij er overigens terecht op wijst dat ver-

zoeker na kennisneming van zijn resultaten op 28 juni 1999 geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om een verweerschrift in te dienen met betrekking tot zijn cijfermatige beoordeling; dat verzoeker er in zijn verzoekschrift tot schorsing blijkbaar vanuit gaat dat het resultaat dat hem werd toegekend voor zijn karakteriële hoedanigheden (8,24 op 20) het gemiddelde is of dient te zijn van zijn beoordeling voor het eerste semester en het tweede semester; dat vermits hij na het eerste semester 10,24 op 20 behaalde en als eindcijfer voor het hele academiejaar 1998-1999 8,24 op 20, verzoeker meent dat hij voor het tweede semester het cijfer van 6,24 op 20 behaalde : het gemiddelde tussen 10,24/20 en 6,24/20 is immers $8,24/20$; dat verzoeker meent dat het cijfer voor het tweede semester (6,24 op 20) onverklaarbaar is in het licht van de gegevens van het "dossier"; dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing niet duidelijk maakt op welke wettelijke of reglementaire basis een "gemiddelde" zou dienen berekend te worden voor de beoordeling van zijn karakteriële hoedanigheden; dat in het koninklijk besluit van 13 november 1991 tot bepaling van de regels die gelden bij de beoordeling van de karakteriële hoedanigheden van een kandidaat-militair van het actief kader of van een dienstplichtige, kandidaat-reserveofficier of kandidaat-reserveonderofficier niet wordt bepaald dat men het gemiddelde zou dienen te maken van tussentijdse beoordeling; dat in het koninklijk besluit van 16 november 1998 tot vaststelling voor het academiejaar 1998-1999 van het reglement houdende de gegevens voor de beoordeling van de hoedanigheden van de kandidaten in de Koninklijke Militaire School en het programma van de cursussen van de polytechnische afdeling en van de afdeling alle wapens (B.S., van 18 november 1998, tweede uitgave, blz. 40325 tot 40378) wel wordt vermeld dat met betrekking tot de beoordeling van de karakteriële hoedanigheden voor het eerste jaar de punten worden verdeeld als volgt : militaire initiatiefase : 10;

eerste semester : 10; tweede semester : 20 (blz. 40369); dat met betrekking tot de beoordeling van de karakteriële hoedanigheden voor het tweede jaar in het koninklijk besluit van 16 november 1998 niets wordt bepaald met betrekking tot een gewogen gemiddelde; dat de vraag derhalve rijst of het cijfer van 8,24 op 20 voor de beoordeling van de karakteriële hoedanigheden onzorgvuldig is tot stand gekomen of kennelijk onredelijk is; dat de verwerende partij er terecht opwijst dat verzoeker bij elke beoordeling van de karakteriële hoedanigheden een score behaalde die zich situeerde tussen 4 en 6 op 10, onafhankelijk van de persoon die de beoordeling uitbracht; dat op 28 juni 1999 voor verzoeker een beoordeling van zijn karakteriële hoedanigheden met betrekking tot het academiejaar 1998-1999 wordt opgesteld, dit is de derde bestreden beslissing; dat verzoeker wordt beoordeeld over 11 criteria op 10 punten; dat hij voor twee criteria de score 5/10, en voor negen criteria de score 4/10 behaalt, dat na de toepassing van een wegingscoëfficiënt hij een totaal van 8,24/20 behaalt; dat als commentaar op het beoordelingsformulier wordt vermeld :

"Moet vooral strikter werken en minder nonchalance aan de dag leggen.

Door zijn houding zet hij soms zelf zijn kleine tekortkomingen in een fel daglicht.

Legt dikwijls sceptische verklaringen af om zich te verantwoorden.

Na vele verwittigingen vertoonde hij geen verbetering qua inzet en motivatie; hij kent zijn rechten maar vergeet soms zijn plichten en vooral zijn verantwoordelijkheden.

Het is een echte plantrekker!";

dat de beoordelingselementen in de beslissing van 28 juni 1999 veeleer negatief zijn zodat een cijfer van 8,24 op 20 op het eerste gezicht niet kennelijk onredelijk blijkt te zijn; dat het ook niet meteen blijkt dat dit beoordelingscijfer op een onzorgvuldige wijze is tot stand gekomen; dat in de formele motivering van de bestreden beslissing van de deliberatiecommissie van

1 juli 1999 met betrekking tot de karakteriële hoedanigheden het volgende wordt gesteld :

"Kand Offr BRANDS heeft een resultaat van 8,24/20 in karakteriële hoedanigheden die op basis van het rooster over de beoordeling van een kandidaat officier werden gerekend.

De elementen aangehaald in het dossier dat voorgelegd werd aan de beoordeling van de commissie weerspiegelen het onvoldoende cijfer dat aan de kandidaat werd toegekend";

dat in het "dossier" van verzoeker, inzonderheid in het onderdeel 3 "beoordeling karakteriële hoedanigheden", dat hij zoals blijkt uit de nota van 28 juni 1999 kon inkijken, op het eerste gezicht geen elementen blijken voor te komen die erop zouden kunnen wijzen dat de beoordeling 8,24 op 20 als kennelijk onredelijk of onzorgvuldig dient te worden aangemerkt; dat de gegevens met betrekking tot het academiejaar 1998-1999 die wijzen op een positieve, gunstige evaluatie van verzoeker veeleer schaars lijken te zijn; dat uit het dossier niet blijkt dat verzoeker een verweerschrift zou hebben ingediend met betrekking tot de uitgebrachte beoordelingen van zijn karakteriële hoedanigheden; dat het evenmin blijkt dat verzoeker zou gevraagd hebben om terzake door de deliberatiecommissie gehoord te worden; dat verzoeker derhalve niet aantoonst dat de beoordeling van 28 juni 1999 en de beslissing van de deliberatiecommissie van 1 juli 1999, met betrekking tot de beoordeling van de karakteriële hoedanigheden, kennelijk onredelijk zijn of onzorgvuldig zijn tot stand gekomen; dat het tweede onderdeel van het eerste middel niet ernstig is in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

2.1.2.3. Overwegende dat het derde onderdeel van het eerste middel blijkbaar alleen betrekking heeft op de eerste bestreden beslissing van 1 juli 1999, dit is de beslissing van de deliberatiecommissie van de Koninklijke Militaire School om verzoeker "definitief mislukt"

te verklaren in het tweede jaar Alle Wapens (academiejaar 1998-1999); dat verzoeker laat gelden dat de deliberatiecommissie haar bevoegdheden, ontleend aan de artikelen 61 en 64, § 1, van het koninklijk besluit van 14 november 1968 betreffende de organisatie van de Koninklijke Militaire School niet terdege heeft uitgeoefend; dat hij verwijst naar zijn betoog met betrekking tot het tweede onderdeel; dat in het tweede onderdeel evenwel niet duidelijk wordt gemaakt hoe de deliberatiecommissie de bepalingen van de artikelen 61 en 64, § 4, van het koninklijk besluit van 16 november 1968, laatst gewijzigd bij het koninklijk besluit van 19 juni 1996, zou geschonden hebben; dat verzoeker verder verwijst naar de "uitsluitingscijfers" "die bedoeld zijn in artikel 61 van het koninklijk besluit van 14 november 1968" en naar het eerste onderdeel; dat in de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat in artikel 61 van het koninklijk besluit van 14 november 1968 nergens sprake is van "uitsluitingscijfers"; dat verzoeker niet duidelijk maakt op welke wijze de deliberatiecommissie haar bevoegdheid miskent door te beslissen dat verzoeker onvoldoende professionele en karakteriële hoedanigheden bezit; dat verzoeker verder betoogt dat de deliberatiecommissie onregelmatig is samengesteld omdat de benoeming van de voorzitter, met name studiedirecteur L. VERMAERE, niet werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad; dat bij koninklijk besluit nr. 1920 van 9 juli 1998 kapitein-ter-zee L. VERMAERE werd aangewezen op 1 december 1998 voor het ambt van directeur der studiën van de Koninklijke Militaire School; dat dit besluit bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 8 oktober 1998, blz. 33584; dat derhalve de aanwijzing van kapitein-ter-zee L. VERMAERE als directeur der studiën tegenstelbaar is aan verzoeker; dat de directeur der studiën dan ook rechtmatig als voorzitter kon zetelen in de deliberatiecommissie, zoals voorgeschreven door artikel 64, § 2, van het koninklijk besluit van 14 november 1968 betreffende de organisatie

van de Koninklijke Militaire School, laatst gewijzigd door het koninklijk besluit van 19 juni 1996; dat het derde onderdeel van het eerste middel niet als ernstig, in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan worden aangemerkt;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing als tweede middel laat gelden : "machtsoverschrijding, onwettige motieven en toepassing van artikel 159 Grondwet"; dat hij argumenteert als volgt :

"1.a In de formele motivering in rechte verwijst verwerende partij naar het K.B. van 11 augustus 1994 betreffende de werving en de vorming van de kandidaat-militairen van het actief kader (B.S., 24 augustus 1994) (A 16-K4), meer bepaald naar de art. 56 en 70, die de deliberatiecommissie machtigen om verzoeker meteen in eerste zitting definitief mislukt te verklaren en de samenstelling van de deliberatiecommissie bepalen.

Verwerende partij verwijst evenzeer naar het art. 8 van het K.B. van 13 november 1991, welke bepaling gewijzigd wordt door het art. 116 van dito K.B. van 11 augustus 1994.

1.b Dit K.B. van 11 augustus 1994 werd uitgevaardigd na advies van de Commissie van Advies voor het Militair Personeel (CAMP); dit advies werd uitgebracht op 31 mei 1994 (dossier CAMP 482.452). De CAMP (waarvan het advies een substantiële vormvereiste is) was dus toen samengesteld o.v.k. een K.B. van 20 oktober 1964, aldus gewijzigd bij het K.B. van 6 december 1993.

2.a Verzoeker beroept zich inzake de toepassing van de exceptie, voorgeschreven door het art. 159 van de Grondwet, op een juridisch feit, met name het arrest n° 77.263 van 27 november 1998 (inzake Action & Liberté). De Raad van State vernietigt (ex tunc en erga omnes) het (onder punt 1.b van middel 2 vermeld) K.B. van 6 december 1993 - houdende precies de voormelde 'nieuwe' samenstelling van de CAMP.

De K.B.'s van 11 augustus 1994 mogen, respectievelijk moeten - naargelang het verzoek - hetzij niet

toegepast worden (art. 159) hetzij vernietigd¹ worden.
2.b Vermits het voormeld (statutair) K.B. van 11 augustus 1994 uitgevaardigd werd NA het substantieel advies van de commissie van advies, zetelend in de onwettelijke samenstelling, voorgeschreven bij het K.B. van 6 december 1993, vermog het K.B. van 11 augustus 1994 thans geen toepassing te krijgen.

Immers, het substantieel advies² van de CAMP is niet keurig ingewonnen ovk. de 'wettelijke' bepalingen van het K.B. van 20 oktober 1964 (d.w.z. zoals bestaande op de vooravond van 6 december 1993).

2.c Verwerende partij betoogt in enige dossiers prima facie - als het ware bij wijze van reactie op het annulatiearrest n° 77.263 - hetgeen volgt :

«Vermits de Raad van State stelt dat de CAMP geen wettelijke grondslag (meer) zou hebben, hoefde het advies van de CAMP hoe dan ook niet meer ...»

Hiermede poogt verweester dus het belang tot het middel te ontzeggen.

Zulk verweer faalt. Dienaangaande zal men immers drie elementen opmerken :

1° verzoekers belang tot de exceptie (art. 159, GW) ligt vervat in de niettoepassing van een nadelige (nieuwe) reglementaire bepaling, die de mogelijkheid biedt om verzoeker in eerste zitting definitief mislukt te verklaren en de samenstelling van de deliberatiecommissie determineert;

2° de Raad van State heeft gesteld in het arrest n° 77.263 dat de CAMP-wijziging van 6 december 1993 niet aanneembaar was; hij heeft dus niet gesteld dat het advies van de CAMP niet hoefde ingewonnen te worden; Verweester is niet bevrijd van eerbiediging van haar eigen regels. Voorts heeft de Raad van State het 'nieuwe' «CAMP-K.B.» vernietigd, omdat het hoog tijd was om dat de syndicale wet van 11 juli 1978 in werking te stellen. M.a.w. : zelfs al zou een advies van CAMP niet meer hoeven, dan nog is

¹ Men merke op dat de Raad van State bij het later arrest n° 77.888 van 30 december 1998 de debatten heropend heeft inzake de vernietiging van (minstens) twee latere K.B.'s van 11 augustus 1994; de Raad heeft deze vordering ontvankelijk verklaard, hierbij verwijzende naar het vernietigingsarrest n° 77.263 van 27 november 1993.

² De eerbiediging van de raadpleging van de Commissie van Advies (CAMP) voor reglementaire besluiten is een substantiële vormvereiste (n° 41.795, 27 januari 1995, Aerts; n° 77.269, 30 november 1998, Van Noppen). Vermits deze raadpleging de rechten van de militairen medebepaalt, belangt het verder ook de openbare orde aan.

een protocol van het onderhandelingscomité vereist.

Verweerster kan in casu zulk protocol NIET voorleggen. Ook om die reden kan het K.B. van 11 augustus 1994 niet toegepast worden;

- 3° verweerster is niet gerechtigd om haar eigen nalatigheid in te roepen teneinde een illegaliteit voor 'legaal' te laten doorgaan.
(nemo turpitudinem suam allegans + patere legem quam ipse fecisti)

Zij mag haar eigen fout - welke bevestigd wordt door het arrest n° 77.263 - niet inroepen om de toepassing van art. 159 GW te ontlopen.

4. Besluit : ook het tweede middel is gegrond";

2.2.2. Overwegende dat het tweede middel blijkbaar betrekking heeft op de eerste bestreden beslissing van 1 juli 1999, dit is de beslissing van de deliberatiecommissie van de Koninklijke Militaire School om verzoeker "definitief mislukt" te verklaren in het tweede jaar Alle Wapens (academiejaar 1998-1999), en op de tweede bestreden beslissing van 9 juli 1999, dit is de nota van de Chef van de Generale Staf, per order luitenant-kolonel MAB B. VANDEN STEENE van de Divisie Personeel, waarbij wordt meegedeeld dat verzoeker van rechtswege de hoedanigheid van kandidaat-beroepsofficier verliest op 12 juli 1999, waarbij de dienstneming van verzoeker als kandidaat-beroepsofficier van rechtswege wordt verbroken, en waarbij de aanstellingen in de graad van korporaal, sergeant en adjudant van rechtswege worden ingetrokken; dat verzoeker stelt dat het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 betreffende de werving en de vorming van de kandidaat-militairen van het actief kader, geen toepassing mag vinden doordat het tot stand is gekomen na het advies van de commissie van advies voor het militair personeel van de land-, de lucht-, en de zeemacht en van de medische dienst (C.A.M.P.) overeenkomstig het koninklijk besluit van 20 oktober 1964, zoals gewijzigd door het thans vernietigde koninklijk besluit van 6 december 1993, in plaats van door het opnieuw toepasselijk geworden koninklijk besluit van 20 oktober 1964, zonder de wijziging bij koninklijk

besluit van 6 december 1993; dat de Raad van State in het arrest ASBL ACTION ET LIBERTE, nr. 77.263, van 27 november 1998, het koninklijk besluit van 6 december 1993 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 oktober 1964 tot oprichting van een commissie van advies voor het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst heeft vernietigd, op grond van een middel van openbare orde, geput uit de ongrondwettigheid van het koninklijk besluit van 20 oktober 1964, dat het feit dat het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 voor advies werd voorgelegd aan de commissie van advies voor het militair personeel (C.A.M.P.), zoals ze was samengesteld na het (thans vernietigde) koninklijk besluit van 6 december 1993, niet inhoudt dat het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 had dienen voorgelegd te worden aan de C.A.M.P., zoals deze was samengesteld door het koninklijk besluit van 20 oktober 1964 vóór de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 6 december 1993; dat de Raad van State in het arrest nr. 77.263 van 27 november 1998 immers heeft geoordeeld dat ook het koninklijk besluit van 20 oktober 1964 ongrondwettig is; dat het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 voor advies aan de C.A.M.P. werd voorgelegd op grond van een koninklijk besluit dat nadien door de Raad van State ongrondwettig werd bevonden, niet noodzakelijk inhoudt dat het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 als ongrondwettig buiten toepassing moet worden gelaten; dat in het Belgisch Staatsblad van 1 mei 1996 (blz. 10755 tot 10774) het koninklijk besluit van 25 april 1996 tot uitvoering van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst, werd bekendgemaakt; dat artikel 110 van het koninklijk besluit van 25 april 1996 bepaalt dat een aantal artikelen van de wet van 11 juli 1978 in werking treden op de dag dat het koninklijk besluit van 25 april 1996 in werking treedt, dit is

1 mei 1996; dat het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 geen voorwerp kon zijn van onderhandeling of overleg met de representatieve syndicale organisaties omdat de bepalingen van de wet van 11 juli 1978 die betrekking hebben op de onderhandeling of het overleg op 11 augustus 1994 (nog) niet in werking waren getreden; dat er op het eerste gezicht dan ook geen reden blijkt te zijn om het koninklijk besluit van 11 augustus 1994, overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet, buiten toepassing te laten; dat het tweede middel niet als ernstig, in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan worden aangemerkt;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing als derde middel laat gelden : "machtsoverschrijding en onwettige motieven, evenals schending van de artikelen 11 en 12 van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger"; dat hij argumenteert als volgt :

"1.a Verzoeker is een nederlandstalig KB0.

1.b De cursus 'MM701' wordt gedoceerd door professor VAN HAMME ten belope van 19 uren les. Er zijn ook 18 uren praktische werken voorzien : ze werden in casu gegeven door Luitenant T. BOSCHMAN, repetitor, en ze hebben tot doel het theoretisch onderricht en het begrip van de onderwezen stof te verbeteren met de nodige uitleg en oefeningen. Gelet op het belang van dit aspect, wordt een beduidend aantal lessuren hiervoor voorzien, met name (quasi-) evenveel uren dan voor het theoretisch onderricht.

2.a In het arrest n° 76.001 van 29 september 1998 (VAN DER SNICKT e.a. tegen MLV) heeft de Raad van State geoordeeld (p. 33/35) : «het (is) een algemeen beginsel dat niet eens in een tekst moet worden neergeschreven om te gelden, dat, indien de overheid, daarin inbegrepen de militaire overheid, een examen inricht, de leden van de examencommissie de grondige kennis moeten hebben van de taal of talen waarin het examen mag worden afgelegd; (...) de leden van de examencommissie op grond van dit algemeen beginsel nog de grondige kennis van de beide landstalen dienen te bezitten». Waarvan akte.

2.b. Hetzelfde algemeen beginsel - dat hij hypotheese dus niet hoeft neergeschreven te worden - is uiteraard van toepassing zowel op het doceren van de stof als op het inrichten van de praktische werken en het verbeteren van de mondelinge en schriftelijke overhoringen. Te dezen bevestigen de art. 11 en 12 van de wet van 30 juli 1938 betreffende de taalwetgeving in de krijgsmachten deze plicht : behoudens de Minister van Landsverdediging zelf, ontsnapt geen militair of burgerlijk lid aan deze verplichtingen.

3.a Luitenant BOSCHMAN, repetitor, bezit enkel de grondige kennis van de franse taal; uit de 18 uren praktische werken is duidelijk gebleken dat deze officier de nederlandse taal niet beheerst en niet bij machte is in die andere taal te fungeren als lid van het onderwijzend personeel van de KMS. Volgens inlichtingen, ingewonnen door de verdediging, blijkt dat hij het brevet van grondige kennis van de tweede landstaal (nederlands) niet bezit.¹

3.b Ook het derde middel - ambtshalve op te werpen - is bijgevolg kennelijk gegrond. Zulks heeft als gevolg dat de verwerende partij bij zijn beoordeling ook² geen rekening mag houden met de resultaten van het vak MM701 : de stof van dat vak - ter gelegenheid van de praktische werken en van de controles - werden immers niet gegeven in overeenkomst met de geschreven en ongeschreven voorschriften van de dwingende taalwetgeving. Al zou verzoeker bij een ambtshalve op te werpen middel van een belang tot het middel moeten getuigen - quod onon est, zie voormeld arrest 77.263 van 27 november 1998 (Action & Liberté t. MLV)-, dan nog is het duidelijk dat verzoeker benadeeld werd, vermits het onderricht werd gegeven door een nederlandsonkundig officier";

2.3.2. Overwegende dat het derde middel blijkbaar alleen betrekking heeft op de eerste bestreden beslissing van 1 juli 1999, dit is de beslissing van de deliberatiecommissie van de Koninklijke Militaire School om verzoeker "definitief mislukt" te verklaren in het tweede jaar Alle Wapens (academiejaar 1998-1999); dat de artikelen 11 en 12 van de wet van 30 juli 1938 betref-

¹ Evenmin heeft hij het (van lager niveau zijnde) «majoorsexamen» (nederlands) - zijnde de wezenlijke kennis - afgelegd.

² Supra werd immers ondermeer aangetoond dat het resultaat voor het vak OM701 ten onrechte als onvoldoende bevonden werd.

fende het gebruik der talen bij het leger luiden als volgt :

"Artikel 11. Niemand kan tot studiedirecteur, lid van het onderwijzend personeel of studieinspecteur aan de Koninklijke Militaire School worden aangewezen of benoemd indien hij niet overeenkomstig artikel 2 of artikel 7 van deze wet het bewijs geleverd heeft dat hij de taal van de door hem bestuurde afdeling of van de door hem gegeven cursus grondig kent.

De burgerlijke studiedirecteur en de burgerlijke leden van het onderwijzend personeel kunnen het bewijs van hun grondige kennis van een taal eveneens leveren zo zij in deze taal het diploma waarop hun aanwerving steunt, hebben behaald of zo zij een getuigschrift voorleggen waaruit blijkt dat zij ten overstaan van een daartoe ingestelde examencommissie, geslaagd zijn voor een examen over de grondige kennis van deze taal.

De inrichting van de laboratoria, musea en leermiddelen van de School is tweetalig.

Artikel 12. In elke der afdelingen, worden sommige bij Koninklijk Besluit te bepalen cursussen in de tweede taal gerepeteerd";

dat verzoeker stelt dat de genoemde bepalingen werden geschonden omdat de praktische werken van de cursus MM701 (integraalrekenen en differentiaalproblemen) gegeven werden door een franstalige officier; dat bij het onderzoek en de bespreking van het eerste en het tweede onderdeel van het eerste middel werd vastgesteld dat, zelfs indien er geen rekening zou mogen gehouden worden met de resultaten van de cursus MM701 zoals verzoeker stelt, dit niet verhindert dat de delibratiecommissie nog steeds rechtmatig kan beslissen dat verzoeker niet de vereiste karakteriële hoedanigheden bezit en hij derhalve definitief mislukt is; dat er eveneens werd vastgesteld dat uit de reglementaire bepalingen vermeld in de bespreking van het eerste onderdeel blijkt dat een onvoldoende cijfer voor één cursus reeds voldoende is om definitief te mislukken; dat uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker voor meerdere cursussen een onvoldoende cijfer behaalde; dat de cursus MM701 werd gedoceerd door professor VAN HAMME; dat de praktische werken werden

gegeven door luitenant BOSCHMAN; dat dit laatste niet belet dat professor VAN HAMME de titularis is van de cursus MM701; dat zelfs indien luitenant BOSCHMAN niet de vereiste kennis van de nederlandse taal zou hebben daardoor niet wordt aangetoond dat de kwotering voor het examen en het dagelijks werk van de cursus MM701 met schending van legertaalwet van 30 juli 1938 zou zijn gebeurd; dat het derde middel niet als ernstig, in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan worden aangemerkt;

2.4. Overwegende dat uit het voorgaande gebleken is dat niet voldaan is aan een van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen;

3. Over de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen.

Overwegende dat de verwerping van de vordering tot schorsing de verwerping van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen met zich brengt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op tweeëntwintig november
1900 negenennegentig, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.